

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 24

Baranowski Wojciech, (1548 – 23 IX 1615) biskup przemyski, biskup płocki, biskup kujawsko-pomorski, arcybiskup metropolita gnieźnieński, prymas Polski. Kanonik łucki, kruszewicki, gnieźnieński, włocławski i poznański. Pracował w kancelarii królewskiej poświęcając się jednocześnie działalności politycznej. 11 II 1585 prekonizowany biskupem przemyskim i jednocześnie mianowany podkanclerzym koronnym, mało zajmował się diecezją. Przeniesiony 30 I 1591 na biskupstwo płockie i odsunięty od działalności politycznej, rozwinął tu ożywioną działalność duszpasterską, przeprowadził synody diecezjalne (1593, 1597, 1603), wspierał budownictwo sakralne, założył seminarium duchowne w Pułtusku (1596), dążył do pomnożenia majątku diecezji. 14 V 1607 przeniesiony na biskupstwo kujawsko-pomorskie dbał o podniesienie dyscypliny wśród duchowieństwa i przeprowadził synod diecezjalny (1607). 18 V 1608 mianowany przez Zygmunta III Wazę arcybiskupem gnieźnieńskim, prowizję papieską otrzymał 28 VII 1608, rządy objął 20 X 1608. Bardziej zajmował się tam sprawami Kościoła niż polityki, przeprowadził synod (1612), dbał o moralność i wykształcenie kleru.